

***The Plantin Press* ten doop gehouden**

In: *Sodipa*, 1981

Op 18 november 1980 werd in het Museum Plantin-Moretus tijdens een academische zitting het eerste deel van een zesdelig, indrukwekkend bibliografisch standaardwerk, *The Plantin Press 1555- 1589; a bibliography of the works printed and published by Christopher Plantin at Antwerp and Leiden*, aan pers en publiek voorgesteld. Dit was tegelijk een gelegenheid om hulde te brengen aan de auteur, de befaamde historicus Dr. Leon Voet, die sinds zijn aanstelling tot conservator van het Plantijnse Huis en het Stedelijk Prentenkabinet in 1950 dankzij ontelbare publicaties en onverpoosde activiteiten is uitgegroeid tot een gezaghebbende figuur, zowel in binnen- als buitenland, op het gebied van de geschiedenis, de kunstgeschiedenis en de bibliologie. Aan belangstelling ontbrak het die avond dan ook niet. In aanwezigheid van vele vooraanstaanden uit de politieke, wetenschappelijke, artistieke en diplomatieke wereld – onder wie Burgemeester M. Schroyens, Gouverneur Kinsbergen, Schepen M. Van Cauwelaert en Stadssecretaris H. de Ruijter – werd aan Schepen L. Detiège het eerste exemplaar aangeboden van Voets levenswerk, ‘een uitzonderlijk magnum opus’ zoals de feestredenaar Dr. H. Liebaers, Grootmaarsehalk van het Hof en ex-hoofdbibliothecaris van de Koninklijke Bibliotheek van België, het in zijn geestdriftige toespraak kwalificeerde.

Onder de genodigden waren Raymond De Belser / Ward Ruyslinck en zijn vrouw, Alice Burm, op deze academische zitting aanwezig (hier tweede en derde van links).

Wat is dan de zo uitzonderlijke betekenis van dit omvangrijke werk?

Daar zijn de deskundigen het ongetwijfeld over eens : de ontzaglijke informatie die erin verwerkt werd én het niveau waarop dat gebeurde.

Het geduld en de hardnekkigheid waarmee nagenoeg 2.500 Plantijnse uitgaven in binnen- en buitenlandse bibliotheken en verzamelingen werden opgespoord en stuk voor stuk beschreven en geannoteerd verdient niet alleen bewondering, maar getuigt bovendien van een niet alledaagse wetenschappelijke aanpak en discipline.

Dat Dr. Voet op de jarenlange, toegewijde assistentie van zijn echtgenote kon rekenen, die naar zijn eigen woorden ‘zich over het ondankbaarste, veeleisendste en tijdrovendste, maar tegelijk vitaalste deel van het werk ontfermde, nl. de bibliografische beschrijvingen’, doet geenszins afbreuk aan de prestatie. Ze hebben het ten slotte ‘samen in hun eentje’ volbracht: de voltooiing van een onmisbaar werkinstrument waarnaar al lang werd uitgekeken door bibliothecarissen, bibliografen, bibliofielen en al wie direct of indirect bij de cultuurgeschiedenis van het boek betrokken is. Mevrouw Voet werd dan ook, als medewerkster en co-auteur, terecht bij de hulde betrokken.

Het getal 15 schijnt bij de genese en de realisatie van *The Plantin Press* een min of meer symbolische rol te hebben gespeeld. Over de voorbereiding ervan werd niet minder dan 15 jaar gedaan en naar het getuigenis van de auteur zou Dr. P.A.F. van Veen, directeur van de uitgeverij W. van Hoeve, ‘wel wat ontsteld hebben opgekeken’ toen hij het persklare manuscript kwam ophalen: de kopij woog naar schatting om en bij de 15 kg.

The Plantin Press, die een 50-tal illustraties per deel bevat en waarvan alle zes delen waarschijnlijk omstreeks 1983 verkrijgbaar zullen zijn, zal zowel door inhoud als door opzet een handige en onvervangbare hulp, om niet te zeggen een ‘must’ blijken te zijn voor de internationale, wetenschappelijke gebruiker. Voor Conservator Dr. L Voet is het de bekroning van een uiterst vruchtbare, welgevulde carrière als historisch vorser en ‘Buchwissenschaftler’. Misschien zou het misplaats zijn te gewagen van een schitterende ‘fin de carrlère’, want de insiders is het bekend dat de onvermoeibare conservator van de Officina Plantiniana alweer met andere, solide plannen rondloopt.

R. De Belser,
adjunct-bibliothecaris

Tot slot bood Raymond De Belser – onder toezicht oog van Leon Voet – Jenny Voet-Grisolle bloemen aan.